

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 4 lutego 1981 r.

Nr 4

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 14 — nr 18 z dnia 28 stycznia 1981 r. w sprawie stypendiów dla sportowców 25
- 15 — nr 21 z dnia 2 lutego 1981 r. w sprawie świadczeń pieniężnych dla pracowników uspołecznionych zakładów pracy, którzy utracili prawo do wynagrodzenia 26

ZARZĄDZENIE

- 16 — Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu z dnia 30 stycznia 1981 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu przyznawania i cofania stypendiów sportowych oraz wysokości stypendium sportowego dla poszczególnych grup zawodników 27

14

UCHWAŁA Nr 18 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 stycznia 1981 r.

w sprawie stypendiów dla sportowców.

W celu zapewnienia warunków do uprawiania sportu wyczynowego zawodnikom reprezentującym najwyższy poziom sportowy — Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Zawodnikom uprawiającym sport wyczynowy mogą być przyznawane stypendia sportowe.

2. Stypendia sportowe, o których mowa w ust. 1, są przeznaczone dla zawodników, którzy ukończyli 18 rok życia i ze względu na uprawianie sportu wyczynowego na najwyższym poziomie nie pracują zawodowo.

3. Stypendia sportowe, o których mowa w ust. 1, mogą być również przyznane zawodnikom:

- 1) zatrudnionym na podstawie umowy o pracę w pełnym lub niepełnym wymiarze czasu pracy, jeżeli wynagrodzenie z tytułu tego zatrudnienia jest niższe od kwoty przysługującego stypendium sportowego,
- 2) studiującym w szkołach wyższych lub odbywającym czynną służbę wojskową,
- 3) przebywającym na urlopie bezpłatnym związanym z uprawianiem sportu.

4. Warunkiem przyznania stypendium sportowego jest posiadanie przez zawodnika określonego zawodu bądź kontynuowanie nauki w celu uzyskania zawodu.

§ 2. 1. Stypendia sportowe mogą być przyznawane zawodnikom:

- 1) posiadającym klasę mistrzowską międzynarodową i mistrzowską,
- 2) posiadającym pierwszą klasę sportową,
- 3) zespołów I ligi w grach zespołowych,
- 4) zespołów II ligi w piłce nożnej.

2. Zawodnikom nie spełniającym warunku, o którym mowa w § 1 ust. 2, dotyczącego wieku, posiadającym klasę mistrzowską międzynarodową i mistrzowską lub pierw-

szą klasę sportową mogą być przyznawane stypendia sportowe w zmniejszonym wymiarze na zasadach określonych przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu.

§ 3. Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu określi:

- 1) gry zespołowe, w których mogą być przyznawane stypendia sportowe,
- 2) liczbę zawodników w zespołach, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 3 i 4, którym może być przyznane stypendium sportowe,
- 3) dyscypliny sportu, w których mogą być przyznane stypendia sportowe zawodnikom posiadającym pierwszą klasę sportową.

§ 4. 1. Stypendia sportowe przyznaje się w wysokości od 1.000 do 12.000 zł miesięcznie.

2. Do wysokości stypendium sportowego dla zawodników, o których mowa w § 1 ust. 3 pkt 1 i 2, wlicza się wynagrodzenie pobierane z tytułu umowy o pracę, stypendium pobierane w okresie studiów lub świadczenia otrzymywane w czasie odbywania czynnej służby wojskowej.

§ 5. 1. Byłym zawodnikom, którzy pobierali stypendia sportowe, a przed zakończeniem wyczynowego uprawiania sportu rozpoczęli naukę w szkole średniej lub podyplomowej albo zaliczyli co najmniej 1 rok studiów wyższych, mogą być przyznane stypendia sportowe na okres pozostający do zakończenia nauki, nie dłużej jednak niż:

- 1) 3 lata — w wypadku studiów wyższych,
- 2) 2 lata — w wypadku nauki w szkole średniej lub podyplomowej.

2. Wysokość miesięcznego stypendium sportowego dla byłych zawodników kontynuujących naukę w szkole wyższej nie może przekroczyć $\frac{1}{3}$ wysokości pobieranego uprzednio stypendium sportowego, ale nie więcej niż

2.500 zł, a dla kontynuujących naukę w szkole średniej lub pomaturalnej — $\frac{1}{4}$ wysokości tego stypendium, ale nie więcej niż 1.800 zł.

3. Były zawodnik traci prawo do stypendium sportowego w razie powtarzania klasy lub roku studiów.

§ 6. Byłym zawodnikom pobierającym stypendia sportowe, którzy po zakończeniu wyczynowego uprawiania sportu rozpoczynają pracę zawodową, stypendia sportowe mogą być wypłacane do czasu podjęcia pracy, nie dłużej jednak niż przez okres trzech miesięcy.

§ 7. 1. Stypendia sportowe, o których mowa w § 2 i 5, przyznaje oraz wypłaca klub sportowy ze środków otrzymanych na ten cel z funduszy rozwoju kultury fizycznej i sportu.

2. Nadzór nad rozdziałem środków oraz przyznawaniem stypendiów sportowych sprawuje terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

§ 8. Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu określi szczegółowe zasady i tryb przyznawania i cofania stypendiów sportowych oraz ustali wysokość stypendium sportowego dla poszczególnych grup zawodników.

§ 9. Minister Finansów dokona zwiększenia środków finansowych budżetu w dziale kultury fizycznej i sportu na pokrycie kosztów związanych z przyznawaniem stypendiów sportowych.

§ 10. Kierownicy zakładów pracy dokonają odpowiednich korekt w stanie zatrudnienia i funduszu płac w związku z otrzymywaniem stypendiów sportowych przez zawodników dotychczas zatrudnionych w zakładach pracy.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Pińkowski*

15

UCHWAŁA Nr 21 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lutego 1981 r.

w sprawie świadczeń pieniężnych dla pracowników uspołecznionych zakładów pracy, którzy utracili prawo do wynagrodzenia.

W celu przestrzegania zasady, że strajk jest środkiem ostatecznym, oraz ustalenia świadczeń pieniężnych dla pracowników uspołecznionych zakładów pracy, którzy na skutek udziału w strajku utracili prawo do wynagrodzenia za pracę, Rada Ministrów — do czasu ustawowego uregulowania tej sprawy — uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Strajk jest środkiem ostatecznym i nie może być ogłoszony bez uprzedniego wyczerpania możliwości polubownego załatwienia sporu.

2. W razie podjęcia strajku za czas nie przepracowany wskutek udziału w strajku może nastąpić wypłata pracownikom świadczenia pieniężnego, obliczonego według zasad określonych w § 2.

3. Świadczenie, o którym mowa w ust. 2, wypłaca się, jeżeli:

- 1) strajk został zorganizowany na podstawie uchwały podjętej przez uprawniony do tego organ właściwego związku zawodowego, zarejestrowanego zgodnie z uchwałą Rady Państwa z dnia 13 września 1980 r. w sprawie rejestracji nowo powstających związków zawodowych (Monitor Polski Nr 22, poz. 104), albo przez zarząd główny właściwego związku zawodowego, w oparciu o statut związku,
- 2) strajk nie wykracza poza cele statutowe związku,
- 3) kierownik zakładu pracy został zawiadomiony na piśmie o zamiarze podjęcia strajku co najmniej na 7 dni przed jego rozpoczęciem.

§ 2. 1. Świadczenie, o którym mowa w § 1, w kwocie odpowiadającej 50% wynagrodzenia pracownika, wynikającego z osobistego zaszeregowania, określonego stawką godzinową lub miesięczną, przysługuje po zakoń-

czeniu strajku, przystąpieniu pracownika do pracy i podjęciu zobowiązania do odrobienia strat spowodowanych strajkiem w ściśle określonym czasie.

2. W razie gdy załoga zakładu pracy lub ta część załogi, która utraciła wynagrodzenie wskutek udziału w strajku, odrabiać będzie straty spowodowane strajkiem, w porozumieniu kończącym strajk należy ustalić zwiększenie świadczenia proporcjonalnie do stopnia odrobionych strat.

3. Stwierdzenie stopnia wyrównania strat oraz decyzję o wypłaceniu świadczenia podejmuje kierownik jednostki nadrzędnej nad zakładem pracy — na wniosek kierownika tego zakładu pracy.

§ 3. W razie podjęcia strajku niezgodnie z postanowieniami określonymi w § 1 kierownicy zakładów pracy zobowiązani są do traktowania:

- 1) nieobecności w pracy z powodu udziału w strajku jako nieobecności nieusprawiedliwionej, a więc niepłatnej,
- 2) obecności w pracy przy równoczesnym faktycznym wstrzymaniu się od wykonania pracy z powodu udziału w strajku jako nieświadczenia pracy z winy pracownika, a więc niepłatnej.

§ 4. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów określi zasady obliczania strat spowodowanych strajkami w działalności przedsiębiorstw uspołecznionych oraz ustali wpływ tych strat na wyniki finansowe przedsiębiorstw.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem 5 lutego 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Pińkowski*